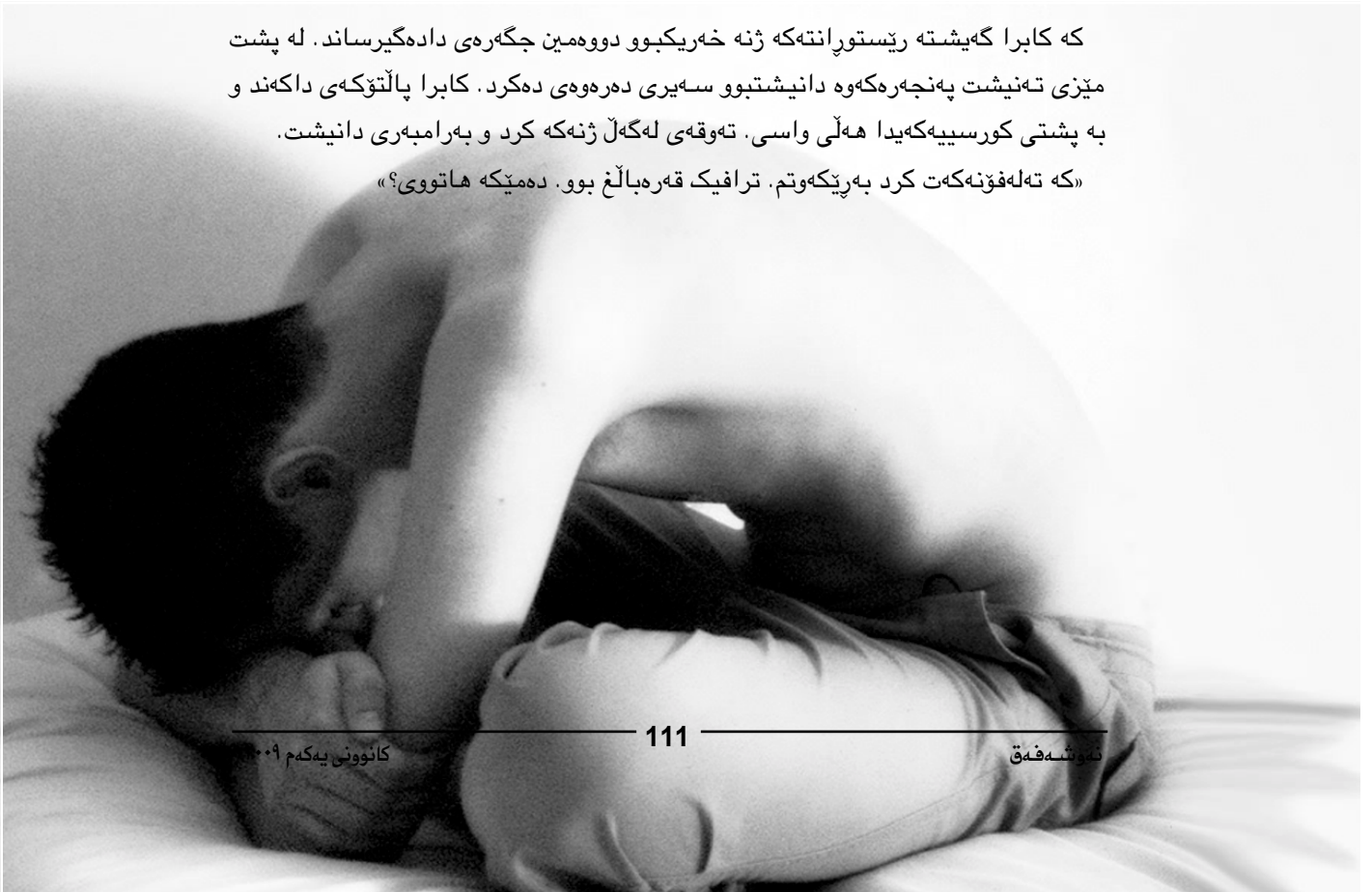

مسته‌فا مه‌ستووور

چه‌ند گێزانه‌وه‌یه‌کی متمانه‌پێکراو ده‌رباره‌ی خه‌فه‌ت

له‌ فارسییه‌وه: جه‌بار سا‌بیر

که‌ کابرا گه‌یشه‌ رێستورانته‌که‌ ژنه‌ خه‌ریکبوو دووهمین جگه‌ره‌ی داده‌گیرساند. له‌ پشت می‌زی ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دانیشتیبوو سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد. کابرا پالتۆکه‌ی دا‌کهند و به‌ پشتی کورسییه‌که‌یدا هه‌لی واسی. ته‌وقه‌ی له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ کرد و به‌رامبه‌ری دانیشته‌ «که‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ت کرد به‌رێکه‌وتم. ترافیک قه‌ره‌بالغ بوو. ده‌میکه‌ هاتوی؟»

ژنه گۆشه‌ی نینۆکی په‌نجه تووته‌ی ده‌جوو، ساتی سەیری کابرای کرد.
«نا، تازە گەشتووم.»

«ئێرەت چۆن دۆزییەوه؟ جینگەیه‌کی خۆشه‌. بێدەنگ و قەشەنگ.»

دیسان ژنه نینۆکی جوو، سەیری پشت سەری کابرای کرد. وەک بلی شتیک له
بۆشاییه‌که‌دا به‌پشت سەری کابراوه‌ بآله‌فرکی بوو. پاشان سەیری ئیشکەرەکه‌ی کرد که
به‌ره‌و میزەکه‌ی ئەوان ده‌هات.

«نازی ئێدرەسه‌که‌ی دامی. گوتی جارێک له‌گه‌ڵ کامی هاتبوونه ئێره. گوتی جینگەیه‌کی
ئەوه‌نده خۆشه‌ هەر نه‌بیته‌وه.»

کابرا چاویلکه‌که‌ی خسته‌ ته‌نیشته‌ ته‌پله‌که‌ شووشه‌یییه‌که‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سەیری
ده‌ره‌وه‌ی کرد. رێستورانته‌که‌ له‌ شیوی شه‌قامه‌که‌دا دروست کرابوو، وا ده‌هاته‌ به‌رچاو که
خه‌لکه‌که‌ی سەر شوسته‌که‌ به‌ هه‌ول و ته‌قه‌للایه‌کی زۆر له‌ شه‌قامه‌که‌ سه‌رده‌که‌ون.

گوتی: «جیت گوت؟»

«گوتم نازی دۆزییەوه. نازی گوتی جینگەیه‌کی بێدەنگ و باشه. ئەوه‌نده خۆشه‌ هەر
نه‌بیته‌وه.»

«به‌ئێ، جینگەیه‌کی باشه. یه‌که‌م جارە که‌ دیمه‌ ئێره. نه‌مده‌زانی جینگەیه‌کی وا هه‌یه. له
ته‌له‌فۆنه‌که‌دا گوتت ده‌ته‌وئ شتیکم پێ بلی. چاوه‌روانم. به‌ بۆچوونی من ئێره‌ گیان ده‌دا
بۆ بیستن.»

ژنه‌ سەیری نینۆکه‌کانی کرد. بۆیه‌ی هه‌ندیک له‌ نینۆکه‌کان رۆییبوو. جانتاکه‌ی خسته
سەر میزەکه‌ و زنجیره‌که‌ی کرده‌وه.

«ده‌یلتیم، په‌له‌ مه‌که.»

کابرا پاکه‌تی جگه‌ره‌که‌ی له‌ گیرفانی ده‌رکرد و جگه‌ره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا.

«تاقیکردنه‌وه‌که‌ی دوینی چۆن بوو؟»

بۆیه‌که‌ به‌ قه‌له‌م و کاغه‌زیکه‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ میزەکه‌وه‌ وه‌ستا. پرسی: «چی
ده‌فه‌رموون؟»

بۆنی عه‌تریکێ خۆشی لێ ده‌هات. کابرا جارێک له‌و عه‌تره‌ی به‌کار هێنابوو، به‌لام
هه‌رچه‌ند بییری کرده‌وه‌ ناوه‌که‌ی بیرنه‌هاته‌وه‌. بۆیه‌که‌ قه‌له‌و بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی کابرا لیوه‌ی
نزیک بوو ده‌نگی هه‌ناسه‌دانی ده‌ژنه‌وت.

ژنه گوټی: «بیزهحمهت، قاوهیهکی تورکی بۆ من. دواتر داوای خواردن دهکهین.»
 کابرا گوټی: «شهریهتیکی پرتهقال، ئەگەر زهحمهت نییه.»
 که بۆیهکه دورکهوتهوه ژنه پیکهنی و دووکهلی جگهرهکهی خسته سهه پاکهتی
 کلپنسهکه.

گوټی: «بئی مانایه! پیناسهی Connotation له گه ل Denotation تیکه ل کردبوو. ئەو
 مهتنهی که له شالیری شکسپیریش هاتبووه وه وهر بگیرم. چه ند هه له یهکی تریشم کرد که
 ههز ناکهه قسهیان له باره وه بکهه. نامهوی بیریشیان لی بکهه وه.»
 کابرا جگهرهکهی له ژنه وهرگرت و جگهرهکهی خوی پی داگیرساند. بۆ ساتی
 دووکه له کهی له ده میدا زیندانی کرد و پاشان به توندی له لووتیه وه هینایه ده ری. بۆ
 پیشه وه نوشتایه وه و جگهرهکهی دایه وه ژنه کهه.

گوټی: «ناههنگه کهی دوی شهو خۆش بوو؟ جه ژنی له دایکبوونی یاسی ده لیم.»
 ژنه شووشه بۆیه کهی له جانتاکهی ده رهینا و سه ره کهی کرده وه. «به زم بوو. خۆزگه
 له وی ده بووی و ده تبینی. وهختی هاوړیکانی شادی که وتنه سه ما کردن، نازی ته واو
 شه ره زار بوو. لای ئەوان سه مای نازی له سکه که وتبوو. وهک کچه لادیی چوو
 گو شه یه که وه دانیش و تا کو تاییی ناههنگه که له جیکه کهی نه جوو لا.»
 کابرا بزه یه کی کرد و وهک بلپی بیه وی دوو ژماره ی سی ژماره یی له زه نیدا لیک بدات،
 له خالیکی نادیار راما.

«تاقیکردنه وهی ئەم به یانییه چی؟ ناین نامه ده لیم.»
 دیسان ژنه پیکه نی. ئەمجاره به رزتر. جگهره کهی له ته پله که که دا کوژانده وه و گوټی:
 «ئەویش بی مانابوو!»

«به جدی؟ ئەگەر ههز ناکهی شتیکی له باره وه بلپی، ده توانی قسه نه کهیت.»
 «نا، ئەمه یان ده لیم. نه متوانی وه لایمی تابلوی شیوی ترسناک بده مه وه. له بری شیوی
 ترسناک نووسیم سه ره ولیژی ترسناک.»
 دیسان کابرا سه یری ده ره وهی کرد. خه ریکبوو دنیا تاریک ده بوو. نۆتۆمبیله کان له
 ترافیکه که گیریان خواردبوو هه ندیکیان له خۆوه هۆر نیان لی ددها.
 گوټی: «جیاوازی چیه؟»

ژنه به وریاییه وه فلچه ی بۆیه کهی له سه ر نینۆکی په نجه تووته ی مالی و به سه ختی

پیشی له گریانی گرت. دواتر تا نژیک په نجهی سهری دانه واند و رهنګه کاله ووه بووه که ی نینوکی به رهنګیکی تازه داپوښی. قامک و نینوکه کانی له گه ل هه ر سله لقه یه کدا جوان و ریکو پیک بوون.

گوټی: «جیاوازی چی، چیه؟»

هه نندیک دهنګی نووسابوو، ئەمما کابرا تی نه گه یشت.

کابرا گوټی: «سهره ولیژی له گه ل شیو جیاوازی چییه؟ به جدی ده پرسم. جیاوازی چییه؟ به بچوونی من مانای هه ردوکیان یه که. مه به ستم نه ویه که شیو هه م ده توانی هه وراز بیت هه م ده توانی سهره ولیژ بیت. هه وازیش جوړیک سهره ولیژییه. سهره ولیژیش جوړیک هه ورازه. پیوه سته به وهی که تو له کویت و له کوپوه سهری ده که یټ.»

ژنه له ژیر لپوهه شتیکی گوت، کابرا نه بییست. کابرا سووتووی جگه ره که ی کرده ته پله که که وه و و پالی به کورسیه که وه دا. بویه که ی بینی که به ره و نه وان دیت. سهری ژنه که ی کرد و هه سته کرد له ژیر رووناکیی سووری کز که له په نجه ره که وه دهیدا له ناوه وه ژنه جوانتر بووه. ژنه که بویه سووره که ی به سهر تاک تاکی نینونه کانیدا هینا سهره که ی داخست و خستییه وه جانناکه ی. نه مجاره ناوینه یه کی بچووی له جانناکه ی دهره ینا و به دیقه ته وه سهری خو ی کرد.

گوټی: «هه ندی کات ده سته واژه کانیش گرینگ ده بن. مه به ستم گوگردن و وشه و نه م

جوړه شتانه یه.»

کابرا وه که نه وهی هه سته به نازاریکی کتوپر کرد بیت، چاوه کانی نووقاند و به توندی پیلووه کانی له سهر یه ک دهنه.

گوټی: «رهنګه.»

بویه که به قاوه و شهربه ته پرته قاله که وه به سهر یانه وه وه سته. دیسان کابرا هه سته به بونی خوښی عه تره که کرد.

ژنه گوټی: (١) (There is no "perhaps" and you know it definitely better than I do.)

هیشته چاوانی کابرا نووقابوون.

بویه که بیری چوو بووه هه ر یه که بیان داوای چی کرد بوو. گوټی: «قاوه ی تورکی؟»

ژنه گوټی: «به لی، میرسی.»

بویه که شهربه ته پرته قاله که ی له به رده م کابرا دانا و چوو بوی ژنه که. که قاوه که ی له

بهردم ژنه که دانا ژنه پيش دهنگی هه ناسه دانی بیست. دور که و ته وه. ژنه موو کیشه که ی له گیرفانی جانتا که ی دهره پینا و دیسان له ئاوینه که دا سهیری خوی کرد. موویه که له تهنیشت خالی سهر لیوی روو بوو، به موو کیشه که گرتی ئەمما هه لی نه کیشا. وهک بلایی هه لکیشانی ئەو مووه روو داویکی گرینگ بیت که ئەو له روو دانیدا ساتی گومانی کرد بوو.

کابرا گوتی: «مه به ستیکم نه بوو.»

ژنه هیشتا موو کیشه که ی له سهر مووه که هیشتا بوو وه. سهیری ئاوینه که ی کرد و هه ناسه ی له سینه پيدا توند کرد.

وتی: «دوی شهو شتیکی سهیروسه مه ره له روژنامه دا خوینده وه.»

کابرا په نجه کانی ئەلقاوئه لق به دهوری په رداخه شه به ته که دا دانا بوو دیسان سهیری دهره وه ی ده کرد. ژنیک مناله که ی له باوهش کرد بوو دهیویست له شه قامه که به پیتته وه. جگه ره که ی له سهر لیوی ته پله که که دانا و په نجه کانی لیک گری دا.

گوتی: «سهیروسه مه ره؟»

ژنه کتوپر موو کیشه که ی کشانده وه و له نازاردا چاوه کانی نووقاند. پاشان چاوه کانی کرده وه و له مووه وردبوو وه که له نیوان ههر دوو په لی موو کیشه که دا بوو.

«به لی، سهیر. مه به ستم ئەوهیه که من سهرم سوپما.»

ژنه موو کیش و ئاوینه که ی خسته جانتا که یه وه و فریکی له قاوه که ی دا. دهموچاوی تیکترشانند و له کوپی قاوه که راما.

«سارده. سارد و که میکیشی ماوه.»

کابرا گه پرایه وه و به چاو دوا ی بویه که کهوت، ئەمما ئەوی نه دۆزییه وه. توژیک له شه به ته که ی خوارده وه و پاشان له نینۆکه کانی ژنه وردبوو وه. گوتی: «ئاسایی روژنامه کان شتانی سهیروسه مه ره دهنوسن. سهیرو زۆربه ی کاتیش درۆ.»

هیشتا کابرا له سهیری نینۆکه کانی ژنه دا روچوو بوو، که ئۆتومبیلیک به خیرایی له بهردم ئەو ژنه وه که مناله که ی له باوهشدا بوو تی په ری و ژنه چهند ههنگاوێک کشایه دواوه. چۆریک بو دواوه گه پرایه وه وهک بلایی پارچه یه که له سهمای پرۆقه کراوی له سهر شانۆ نمایش ده کرد. ئارام و به ویقار و شاعیرانه.

«ئەمما ئەو یه که درۆ نه بوو. یه عنی من بهم جوژه بیر ده که مه وه. هه واله که له مه ر ژنیک

بوو که میړدهکې له سهر سیسه م کوشتبوو. به چه قو. «

کابرا گه رایه وه و دیسان به دواى بویه که دا گه را. نه بوو.

«مه علوم نییه کابرا بؤ کام گور چوو. گوتت به چه قو؟» «به چه قوی چیشتخانه. روژنامه که به م جوړه نووسیېوو. ئەمما به شی سهریوسه مه ره ی مهسه له که کوشتنی میړده که نییه.»

کابرا جگه ره که ی له سهر ته پله که که هه لگرت و سووتوو درېژه که ی ته کاند. پاشان له جیگه یه کی پشت سهری ژنه وردبووه وه. له میزیکى ناو ریستوران ته که که له ژیر رووناکیه کی که مدا جوان دیار نه بوو. وهک بلایى کابرایه ک پشتی دهستی خستبووه سهر گونای ژنیک که به رامبه ری دانیشتبوو.

ژنه گوتی: «گویت لایه؟ نووسیېوو میړده که ی له گه ل ژنیکى تر دا پتوهندی هه بووه، ئەمما یارو، مه به ستم ژنه یه، له بهر ئەم هویه میړده که ی نه کوشتوو و به شه سهره که ی مهسه له که کیش لیره دایه.»

دیسان دایه پر مه ی گریان، به لام ئەمجاره رووی کرده په نجره که تا میړده که ی نه بیبیت. کابرا جگه ره که ی له ته پله که که دا کوژانده وه و په رداخه شه به ته که ی به دهسته وه گرت. تا نزیک لپوی په رداخه که ی هه لبرى، ئەمما وهک بلایى شتیکی بیرکه وتبیته وه و یه کسه ر له سهر میزه که دای نایه وه.

دەرگه یه ک له هۆله که دا کرایه وه و بویه که هاته دهرئ. کابرا به دهست ناماژیه کی بؤ بویه که کرد تا بیت بؤ لایان.

«که واته ئەم کاره ی بؤ کرد؟ مه به ستم ئەوه یه که ژنه له بهر چی میړده که ی کوشت؟»

«له بهر ئەوه ی که میړده که ی دهستی لى دابوو. هه ر ئەمه. گوتویه تی له بهر ئەوه میړده که ی کوشتوو که دهستی لى داوه و پیشتر ئەو ناگه داری کردوو ته وه که ئیتر حقی وه ها کاریکی نییه. پیى گوتبوو که ئیتر حه ز ناکات دهستی میړده که به ری بکه ویت. به میړده که ی گوتبوو نامادیه هه زار سالی تر له گه لیدا بژی، به لام ناماده نییه ته نانه ت بؤ ساتیکیش دهستی به ری بکه ویت. پیى گوتبوو ئەگه ر دهستم تپوه به ی یه ک خوله کیش زیندوو نامینى. دواچار شه ویک بهر له نووستن میړد دهستی بهر ژنه ده که ویت. به وتی ژنه که، دهستی خستوو ته سهر ناوچه وانی یا سهر چاوه کانی ژنه. له م رووه وه ژنه دلنیانیه که میړده که ی دهستی بهر چاوه کانی که وتبوو یا ته ویتلى. دواتر، ومختى میړده که ی دهنوى، ژنه

به چه قوییه کی میوهوه دهچیتته سهر وهختی. گوتبوی له کاتی بیداریدا دروهستی
میردهکهی نه هاتووه، ههر بویه ئارامی گرتووه تا میردهکهی بنوی. که میردهکهی دهنوی،
ژنه کاری تهواو دهکات. به بۆچوونی تۆ سهیر نییه؟»

کابرا وهک ئهوهی هیچی نه بیستبیت، چاوهکانی بچووک دهکاتهوه و له ناو هۆلهکه
ورددهبیتتهوه که وهک بلئی له بۆشایی نیوه تاریکی ریستورانتهکه، کابرایهک خهریکبوو
پهنجهکانی ژنیک که بهرامبهری دانیشتبوو، ماچ، یا بۆنی دهکات.

ژنه گوتی: «پرسیم به بۆچوونی تۆ سهیر نییه؟»

کابرا گوتی: «بۆچی، سهیره. به بۆچوونی من سهیر دیتته بهرچاوه.»

بویهکه گوتی: «فهرمایشتیکت بوو، قوربان؟»

ژنه به کابرای گوت: (۲) (But you weren't surprised)

کابرا به بویهکهی گوت: «قاوهکهی خانم سارده، تکایه بیگۆره.»

ژنه به دهنگیکی بهرزتر گوتی: (۳) (you weren't surprised were)

بویهکه کوپی قاوهکهی خسته سهر سینیهکه.

کابرا گوتی: (۴) (Keep your down, please)

وهختی بویهکه دوورکهوتهوه، ژنه گوتی: «ژنه، میردهکهی کوشتووه، چوون له روانگی

ئهوهوه میردهکهی له هیلهکه لای داوه.»

«له هیلهکه؟»

(به لئی و خویشت باشتر دهزانی مه بهستم چیه...)

کهوته گریان و ساتی بیدهنگ بوو. به پشتی دهستی فرمیسهکهکانی سرپیهوه و ههوللی

دا به سهر خۆیدا زال بیت.

«خۆت گوتت وهختی تهواو بوو، راستگۆیانه ده لیم تهواو بوو. گوتت یا نا؟ گوتت ده بی

له سهر هیلهکه به ریدا برۆین. گوتت تا ئه و جییهی که ده شی ههول ده دین له سهر هیلهکه

بمینین و ئه گهر... ئه گهر ویستمان له سهر هیلهکه لابه دین، ساف دین و بهیه کتر ده لاین.

گوتت یا نا؟ ئه مهت گوت یا نا؟»

«گوتم، هه لبه ته که گوتم.»

«دهی بۆچی وهختی گوتم گاهی دهسته واژه و وشهکان گرینگ دهن گوتت رهنگه. خۆت

دهزانی له م جوړه حاله تانه دا رهنگه یهک له ئارادا نییه. بۆ نمونه ئازیم له و وشانه یه.

ئازىزم تەنيا دەتوانى ھى كەسىك بىت و ئەو كەسەيش بۆ تۆ بەراستى منم و بۆ منىش ئەو كەسە تۆيت. مەگەر ئەوھى كە بە رىككەوتن بمانەوئ ئەم بارودۆخە بگۆرىن.»

كابرا وەك ئەوھى شەپۆلىك لە ئازار لە سەرىدا پىچى خواردبىتەوھ. چاوانى نوقاند و تەوئلى خستە سەر مېزەكە. بۆيەكە بە قاوھىەكى گەرمەوھ گەرايەوھ و لە تەنىشت ژنەكەوھ وەستا. ھەناسەبركىتى بوو. لەگەل ئەوھيش كە دنيا گەرم نەبوو، بەلام عەرھقى كردبووھوھ.

ژنە ساتى بىدەنگ بوو، ئەمما دواتر بەردەوام بوو:

(Do you want to change the condition?) (۵)

وہلامى كابرا ھىند بەكاوھخۆ بوو، ژنەكە بە سەختى بىستى: (۶) (No of corse not)

ژنە گوتى: «كەواتە بۆچى گوتت ئەمە ھەوھلەين كەرەتە كە ئەم رىستورانته دەبىنى؟»

ھىشتا تەوئلى كابرا لەسەر مېزەكە بوو. قسەى نەكرد.

ژنە ھاواری كرد: «ھەوھلەين جارە؟»

كابرا ھەستى وەك بلىي قاچى ئاسنى كورسىيەكە لە ئەرزى رىستورانتهكە رۆدەچىت. وەك بلىي خەرىكبوو لە شتەكدا رۆدەچوو، ئەو ھەولى دەدا بەرلەوھى لەو شتەدا نوقم بىت ھىزى، ھەموو ھىزى زەينى، بۆ گوتنى يەك وشە، تەنيا يەك وشە، گرد بكاتەوھ.

ژنە بە تەواوى ھىزىيەوھ قىژاندى: «ھەوھلەين كەرەتە؟»

دىسان كابرا كۆشا و ئەمجارە وشەيەكى كورت، وەك ئەوھى گوللەى بەزەبى لە مەودايەكى نزىكەوھ بەر تەختى توئلى بکەوئت، لە دەمىيەوھ ھاتە دەرئ: «نا.»

«نا» وەك بلىي تۆفان بىت و لە ناوجەرگەى كابراوھ ھەستابىت تا روحي ژنە لە خۆوھ بپىچىت و چرچولۆچى كرد و كىشای بە ديوارىكى نادياردا. ژنە ھەردوو دەستى خستە سەر تەختايى ھەردوو پشت چاوى و كتوپر گريا. ئەمجارە لى گەرا فرمىسك تا قوولابى چاوانى، تا پەنا گوئى، تا سەر مېزەكە پروات.

وہختى ژنەكە لە رىستورانتهكە ھاتە دەرئ، ھىشتا كابرا لەوئ بوو. لەپشت مېزەكەوھ. گۆناى خستبووھ سەر مېزەكە و دەستەكانى لە ژىر مېزەكەوھ شۆر بووبوونەوھ. لە دەرەوھ رامابوو. لە ژنەكەى رامابوو كە ئىستا لە چوارچىوھى پەنجەرەكەوھ خەرىكبوو لە لای كۆمەلەك ئۆتۆمبىلەوھ لە شەقامەكە دەپەرييەوھ. دواى تۆزىك ژنە ديارنەما.

كاتى بۆيەكە بۆ بردنى كوپى قاوھكە و پەرداخەكە گەرايەوھ، سەرەتا كابرا دەنگى ھەناسەدانى بىست، پاشان بۆنى عەترەكەى. ھىشتا روومەتى لەسەر مېزەكەبوو و لە

دەرەوہی رامابوو. دواتر بۆیہکە دوورکەوتەوہ. دەنگی ھەناسەیشی. عەترە خوۆشەکەیشی. پاشان کتوپر ناوی عەترەکەیی بیرکەوتەوہ: ئارامیس. رۆژانی سەرەتای ئاشنایی، ژنە بە دیاری دابووہ. دواتر لەسەر ریگەیی چاوی کابرایەک کاریکۆتییکی ھینایە سەر شەقامەکە. کاریکۆتەکە وەک ئەوہی لەسەر شەپۆلی ئاو بئاژووی، نەرم و مەوزوون و شاعیرانە. پاشان دلوپی ئاوی سوپر چکایەوہ و لە گۆشەیی چاویدا وەستا. پاشان دلوپیکی تر چکایەوہ و لەگەڵ دلوپی یەکەم تیکەڵ بوو. وینەیی کاریکۆتەکە وەک بلایی لە پشت پەردەییەکی شینەوہ دیاربوو دیار نەبوو. کابرا سەرەتا منالیکیی لە ناو گالیسکەکەدا بینی. پاشان ژنیکی کە کاریکۆتەکەیی دەئاژوو. پاشان ژنەکە لە پشت دلوپەکانەوہ ون بوو. دواتر دلوپەکان لە شییوی لووتی تی پەڕین و لەوێوہ تکانەوہ سەر مێزەکە. دواتر کاریکۆتەکە لە شییوی شوۆستەکەدا بەرەوخوار چوو. پاشان ئەو ژنەیی کاریکۆتەکەیی دەئاژوو رویشتە خواریی. وەک بلایی ژنە لەگەڵ ھەر ھەنگاویکی رۆ دەچووہ چالیکەوہ. سەرەتا تا ئەژنۆ. پاشان تا سینە. دواتر تا چاوانی. پاشان ئیتر کاریکۆتەکە نەبوو. منالەکە نەبوو. ژنە نەبوو.

* پەراویزەکان

- ۱- رەنگەییەک لە ئارادا نییە و بەدنیایییەوہ توو خۆت ئەمە لە من باشتر دەزانی.
- ۲- بەلام توو سەرت نەسوورما.
- ۳- سەرت نەسوورما، سوورما؟
- ۴- تکایە لەسەر خۆت قسە بکەن.
- ۵- دەتەوئ بارودۆخەکە بگۆری؟
- ۶- نا، ھەلبەتە کە نا.

* سەرچاوە:

حکایت عشقی بی قاف بی شین بی نقطه
مجموعه داستان کوتاه
مصطفی مستور
چاپ چہارم
نشر چشمه
زمستان ۱۳۸۵، تهران